

KINH PHẬT THUYẾT DIỆU CÁT TƯỜNG BỒ-TÁT
SỞ VẤN ĐẠI THỪA PHÁP LOA

Hán Dịch: Tam-tạng Minh Giáo Đại sư Pháp Hiền

Việt Dịch: Ns.Tâm Thường

--- o0o ---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

Link Audio Tại Website <http://www.phatphaponline.org>

--- o0o ---

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Phật ngự trong điện Phổ Biến, ở nước Xá-Vệ, ngồi trên tòa sư tử báu, cùng với đông đủ chúng đại Bí-sô một vạn hai ngàn năm trăm người. Lại có chúng đại Bồ-tát và trăm ngàn người duyên thuần thực đã được độ.

Bấy giờ, đại Bồ-tát Diệu Cát Tường nương oai thần của Phật, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, bày vai bên phải, gối phải sát đất, chấp tay đánh lễ và bạch Phật:

- Kính bạch Thế Tôn! Có phước đức lớn, làm sao đo lường? Phước lớn như vậy có nhiều vô lượng trăm ngàn ức triệu chúng duyên thuần thực đã được độ, ý nguyện đầy đủ thì vì lẽ gì Như Lai còn vì chúng kia rao giảng pháp?

Khi ấy, đức Thế Tôn nghe hỏi như vậy, bảo với Bồ-tát Diệu Cát Tường:

- Này Diệu Cát Tường! Hạnh đại trí tuệ, đại từ, đại bi chẳng thể nghĩ bàn là phước đức lớn. Phước lớn như vậy nên khiến cho tất cả Thanh-văn, Duyên giác phát đại phương tiện, tinh tấn trì giới và nguyện thực hành thành tựu, đấng Tối thượng tam ma địa, quán tưởng tất cả chúng duyên thuần thực đã được độ, đó tức là Như Lai rao giảng pháp.

Phật bảo Bồ-tát Diệu Cát Tường:

- Phước đức có được do thọ trì pháp thập thiện của tất cả chúng sanh ở Nam Diêm Phù Đề đem so sánh, rồi nhân phước đức kia thành trăm lần thì bằng

phước đức của một Kim luân vương; mà Kim luân vương kia thống nhiếp bốn châu lớn, bảy báu đầy đủ, đó là: xe báu, voi báu, ngựa báu, ma-ni báu, ngọc nữ báu, chủ kho tàng báu, chủ binh báu. Lại có một ngàn người con oai đức đồng mãnh, sắc tướng đoan nghiêm, có thể phá dẹp tất cả các quân khác.

Này Diệu Cát Tường! Kim luân vương kia có oai lực lớn như vậy.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Phước đức của mỗi một chúng sanh trong tất cả chúng sanh ở bốn châu lớn như thế đều ngang đồng với phước đức của một Kim luân vương. Phước đức chúng sanh kia có được như vậy đem so lường cho đến gấp ngàn lần, thì đó tức là phước đức của một Thiên chủ Đế Thích. Đế Thích có năng lực phước đức oai thần lớn như vậy.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Phước đức của mỗi một chúng sanh trong tất cả chúng sanh ở bốn cõi đại châu như vậy đều ngang đồng với phước đức của một Đế Thích. Phước đức chúng sanh kia có được như vậy đem so lường cho đến gấp ngàn lần, thì đó tức là phước đức của một trời Đại lực Na-la-diên. Trời Na-la-diên có năng lực phước đức oai thần lớn như vậy.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Phước đức của mỗi một chúng sanh trong tất cả chúng sanh ở bốn cõi đại châu như vậy đều ngang đồng với phước đức của một trời Đại lực Na-la-diên. Phước đức của chúng sanh kia có được như vậy đem so lường cho đến số gấp ngàn lần, thì đó tức là phước đức của một ma vương trời Tha Hóa Tự Tại cõi Dục. Như vậy, ma vương từ lâu đã trồng căn lành nên được sanh về cõi Dục thiên kia, có oai lực lớn và thường hay điều phục các thiên nhỏ.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Phước đức của mỗi một chúng sanh trong tất cả chúng sanh ở bốn cõi đại châu như vậy đều ngang đồng với phước đức của một ma vương. Phước đức chúng sanh kia có được như vậy đem so lường cho đến vô số trăm ngàn lần, thì đó tức là phước đức của một Phạm thiên trong thế giới Nhị thiên, vì Phạm thiên kia ở nơi thế giới Nhị thiên thực hành từ bi để giáo hóa.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Phước đức của mỗi một chúng sanh ở nơi thế giới Nhị thiên như vậy đều ngang đồng với phước đức của một Phạm thiên ở thế giới Nhị thiên. Phước đức của chúng sanh kia có được như vậy đem so lường cho đến vô số trăm ngàn lần, thì đó tức là phước đức của Đại Tự Tại thiên và Phạm thiên, chủ thế giới Tam thiên đại thiên. Đại Tự Tại

thiên và Phạm vương kia ở nơi thế giới Tam thiên đại thiên thực hành từ bi để giáo hóa.

Phật bảo Bồ-tát Diệu Cát Tường:

- Thầy nên biết, trong thời kỳ kiếp hoại này, lửa dữ sẽ thiêu đốt trái qua một trung kiếp. Bảy giờ Đại Tự Tại thiên và Phạm thiên vương trút mưa lớn xuống, nước mưa đó đầy khắp cả ba ngàn đại thiên thế giới và lên đến Phạm thiên. Nhưng nước lớn này chính là do oai lực của Tự Tại thiên và Phạm vương làm ra.

Như vậy, Đại Tự Tại thiên và Phạm vương kia do trồng căn lành lớn nên được sanh lên cõi trời kia, đầy đủ trí tuệ và có oai lực lớn.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Phước đức của mỗi một chúng sanh trong tất cả chúng sanh ở nơi thế giới Tam thiên đại thiên như vậy đều ngang đồng với phước đức của một Đại Tự Tại thiên và Phạm vương ở thế giới Tam thiên đại thiên. Phước đức chúng sanh kia có được như vậy đem so lường cho đến gấp vô số trăm ngàn vạn ức thì đó tức là phước đức của một Duyên giác đại tinh tấn.

Này Diệu Cát Tường! Thầy chớ có cho rằng phước đức của tất cả chúng sanh ở thế giới Tam thiên đại thiên đều như phước đức của Đại Phạm vương, ngang đồng với Duyên giác kia mà cho là nhiều. Giả sử phước đức của tất cả chúng sanh cõi Phật có được trong mười phương ngang đồng với phước đức của một Duyên giác tinh tấn thì cũng chưa phải là nhiều.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Phước đức của tất cả chúng sanh ở các cõi Phật trong mười phương kia có được và phước đức của mỗi một chúng sanh như vậy đều ngang đồng với phước đức của một Duyên giác. Phước đức chúng sanh kia có được như vậy đem so lường lên đến gấp vô số trăm ngàn câu-chi-na-do-tha, thì đó tức là phước đức của một Bồ-tát sơ phát tâm.

Này Diệu Cát Tường! Chớ cho rằng phước đức của tất cả chúng sanh gấp vô số trăm ngàn câu-chi-na-do-tha ngang đồng với phước đức của một Bồ-tát sơ phát tâm là nhiều. Giả sử cõi hư không khắp trong mười phương có các loài noãn sanh, thai sanh, thấp sanh, hóa sanh, hữu sắc, vô sắc, hữu tướng, vô tướng, phi hữu tướng, phi vô tướng, phước đức của tất cả chúng sanh có được như thế nhiều gấp vô số trăm ngàn câu-chi-na-do-tha đều ngang đồng với phước đức của một Bồ-tát sơ phát tâm thì cũng chưa gọi là nhiều.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Phước đức của tất cả chúng sanh cùng khắp cõi hư không như vậy đều ngang đồng với phước đức của một Bồ-tát sơ phát tâm. Như vậy đem so lường cho đến gấp vô số trăm ngàn câu-chi-na-do-tha thì đó tức là lượng phước đức bao gồm trong một lỗ chân lông của Như Lai. Mỗi lỗ chân lông nơi thân của chư Phật Như Lai lại có chín mươi chín ngàn chân lông vi tế đẹp đẽ.

Này Diệu Cát Tường! Như vậy, phước đức ở tất cả lỗ chân lông nơi thân Phật đều đem so lường gấp vô số trăm ngàn câu-chi-na-do-tha thì đó tức là một loại phước đức tốt đẹp trong thân phần của Như Lai. Như vậy, tám mươi vẻ đẹp nơi thân Phật mỗi mỗi đều đầy đủ phước đức như trước.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Phước đức tám mươi vẻ đẹp của Như Lai đem so lường gấp vô số trăm ngàn câu-chi-na-do-tha thì đó tức là lượng phước đức về vẻ đẹp hạ tướng trong lòng bàn tay, bàn chân của Như lai. Mỗi mỗi vẻ đẹp như vậy đều có tám mươi vẻ đẹp hiện rõ trong lòng bàn tay, bàn chân.

Tụng rằng:

Dù, lọng, cờ cát-tường

Vòng, khâu, mào, gậy báu

Bình báu, voi, ngựa, hổ

Kim sí, cá ma-kiệt

Rùa, cá và không-tước

Chim ca-lăng-tần-già

Chim mạng mạng tá sa

Tạt-câu-la, uyên ương

Anh vũ, nga, cừu mạch

Đại dược đề nỏ ngư

Dê, rồng và trâu chúa
Núi báu quả cát tường
Nai chúa Bá-na-noa
Kiếm bén bằng ngọc báu
Chày kim-cang, cung, cờ
Tam xoa, cày và búa
Chày giã, tên, tơ lụa (?)
Ngu noa và Di-già
Đế Thích chủ Phạm thiên
Trì quốc thiên, thủy thiên
Quảng mục, đa văn thiên
Đại tiên cát tường nhật
Hỏa thiên, nguyệt phong thiên
Tướng hoa sen chữ vạn
Sa tất đế ca hảo
Nột lý phạ hiền tòa
Kính Phát Kiều Thi Ca
Đồng tử, đồng nữ thiên
Cổ loa mật lý nga
Vòng tay và linh mở

Hoa tai cùng với nhĩn

Quân noa la la đa (?)

Hoa và cây to đẹp

Trong chúng Thích sư tử

Như vậy đủ tám mươi

Mỗi mỗi đều tên đẹp

Xuất hiện nơi tay chân.

Phật bảo Bồ-tát Diệu Cát Tường:

- Có được tất cả phước đức của tám mươi vẻ đẹp như vậy, so lường cho đến gấp vô số trăm ngàn câu-chi-na-do-tha như vậy, thì đó tức là tướng phước đức của một đại trượng phu trong thân phần Như Lai. Như vậy, ba mươi hai tướng đại trượng phu trong thân Phật mỗi mỗi đều có phước đức như trước, xuất hiện rõ ràng nơi thân Phật.

Kệ tụng:

Tướng nhục kế đỉnh đầu

Búi tóc màu xanh biếc

Mềm mại xoay bên hữu

Trán rộng và bằng phẳng

Lông trắng giữa chặn mày

Da mềm mại đẹp đẽ

Mắt như cánh sen xanh

Răng đều, kín, ngay thẳng

Đầy đủ bốn mươi cái
Bốn răng cửa đều sắc
Trắng như ngọc kha tuyết
Mang tai và ngực, ức
Nửa trên như sư tử
Tướng lưởi rộng và dài
Thân hình đẹp, viên mãn
Như cây Ni-câu-đà
Lông xoay về bên phải
Cuốn rốn sâu, ẩn kín
Bắp vé thon, bằng phẳng
Bắp chân như nai chúa
Lòng bàn chân đều đặn
Tay chân đều mềm mại
Mười ngón thon và dài
Đều có tướng màn lưới
Bước đi thẳng tới trước
Lưởi thường được vị ngon
Tướng lành ở nơi thân
Bảy chỗ đều đầy đặn

Lòng bàn chân bằng phẳng

Hiện tướng bánh ngàn cặm

Đại tượng phu như vậy

Đủ ba hai tướng tốt

Phật bảo Bồ-tát Diệu Cát Tường:

- Đây là ba mươi hai tướng đại tượng phu, phước đức có được nơi ba mươi hai tướng này đem so lường cho đến vô lượng vô số chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể đo lường, không gì ngang bằng, chẳng thể thuyết, thì đó là phước do chúng duyên thuần thực, sở nguyện độ sanh viên mãn cho nên Như Lai đã vì chúng được độ mà nói pháp như duyên thành thực.

Phật bảo Bồ-tát Diệu Cát Tường:

- Âm thanh rao giảng Diệu pháp của Như Lai, tất cả chúng sanh ở khắp vô lượng vô biên vô số thế giới đều được nghe.

Này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Chẳng phải chỉ có âm thanh rao giảng như vậy, mà ánh sáng nơi thân Như Lai cũng có thể chiếu sáng rực rỡ khắp vô lượng vô biên vô số thế giới, khiến cho các hữu tình được thấy thân Phật như thể chẳng thể nghĩ bàn.

Phật bảo Bồ-tát Diệu Cát Tường:

- Đại trí tuệ, đại từ bi là đại phước đức. Tất cả Thanh văn, Duyên giác, Bồ-tát hiểu đúng đắn nguyện lực thực hành đại phương tiện, trì giới thanh tịnh, đắc tam ma địa tối thượng.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Thân Phật vô vi, lia các tướng cho nên tất cả Thanh văn, Duyên giác và các Bồ-tát chẳng thể thấy được. Sắc thân hóa hiện của Như Lai có hai nghĩa:

- Một là vì đáp lại sở nguyện độ sanh

- Hai là vì như duyên được độ của hữu tình thuần thực.

Do vậy nên Như Lai hóa hiện sắc thân. Thân hiện ra thanh tịnh vi diệu, khiến cho các chúng sanh gần gũi cúng dường được lợi ích lớn.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Thân Phật tối thượng cho nên tướng hảo tối thượng. Tướng hảo tối thượng cho nên ánh sáng tối thượng. Ánh sáng tối thượng cho nên Phạm âm tối thượng. Phạm âm tối thượng cho nên huyết pháp tối thượng. Thuyết pháp tối thượng cho nên Phật hạnh tối thượng. Phật hạnh tối thượng cho nên sắc thân Như Lai hiện ra khiến cho hữu tình kia được lợi ích lớn.

Lại nữa, này Bồ-tát Diệu Cát Tường! Trong thân Như Lai thâm nhiếp đầy đủ tất cả các tướng. Tùy theo căn cơ, ý muốn, tánh tình.v.v... lợi độn không đồng của chúng sanh mà hiện ra các loại sắc thân khác nhau khiến cho các chúng sanh đều được gần gũi, ưa thích nghe diệu pháp và đều được độ thoát, cho đến khi đi đứng đều được thấy Phật.

Phật bảo Bồ-tát Diệu Cát Tường:

- Như Lai đầy đủ Ứng cúng Chánh đẳng Chánh giác xuất hiện ở thế gian, thương xót hữu tình, làm lợi ích an vui cho vô lượng trời người và các chúng sanh.

Bấy giờ đại Bồ-tát Diệu Cát Tường từ chỗ ngồi đứng dậy, bày vai bên phải, gối phải quỳ sát đất, chắp tay hướng về Phật đánh lễ Thế tôn và bạch:

- Kính bạch Thế tôn! Nay con sung sướng được lợi ích tốt đẹp. Như vậy Thế tôn là bậc Vô trước, Tối tôn, Tối thắng trong ba cõi, làm lợi ích cho tất cả chúng sanh. Phật quán sát tất cả pháp thế gian chẳng lay động, như núi Tu-Di, chẳng dính mắc, như hư không, chẳng thể nghĩ, chẳng thể bàn, chẳng phải thấy, chẳng phải không thấy.

Khi ấy, đức Thế tôn thuyết kinh này xong, đại Bồ-tát Diệu Cát Tường, các Bí-sô và các đại Bồ-tát, tất cả thiên, nhơn, a-tô-la, đạt lý phạ.v.v... nghe Phật giảng thuyết đều rất hoan hỷ, tín thọ phụng hành.

**KINH PHẬT THUYẾT DIỆU CÁT TƯỜNG BỒ-TÁT SỞ VẤN ĐẠI
THỪA PHÁP LOA**

Hết

--- o0o ---